

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5C/162/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2616204875
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2018:2616204875.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v právnej veci žalobcu: U. B., nar. X.X.XXXX, bytom U. XXXX/XX, XXX XX P., štátny občan F., zastúpený advokátom Mgr. Štefanom Slovácičkom, so sídlom Mostná 46, 949 01 Nitra, IČO: 36 110 787 proti žalovaným: 1. C. V., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX Š.-F., štátny občan F. a 2. L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX Š.-F., štátna občianka F. o zaplatenie 3.000,00 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 3.000,00 €, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.000,00 € od 28.5.2016 do zaplatenia s tým, že súd p o v o ľ u j e žalovaným v 1. a 2. rade priznanú sumu splácať v splátkach po 60,00 € mesačne, splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, do zaplatenia, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.6.2016, ktorú upresnil podaním zo dňa 25.8.2016, domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 3.000,00 €, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.000,00 € od 28.5.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že dňa 17.5.2016 uzavrel so žalovanými v 1. a 2. rade Zmluvu o pôžičke, v ktorej sa strany dohodli na zapožičaní sumy 3.000,00 € na súkromné účely žalovaných, bezúročne. Doba zapožičania uvedenej sumy bola dohodnutá na dobu 10 dní odo dňa podpisu zmluvy, tzn. do 27.5.2016. Žalovaní i napriek výzve právneho zástupcu žalobcu z požičanej sumy nevrátili žiadnu čiastku.

2. Okresný súd Senica žalobe v celom rozsahu vyhovel, a to platobným rozkazom č.k. 5C/162/2016-35 zo dňa 15.5.2017, proti ktorému žalovaní v 1. a 2. rade podali v zákonom stanovenej lehote odpor s vecným odôvodnením, a preto súd tento platobný rozkaz uznesením č.k. 5C/162/2016-47 zo dňa 30.11.2017 zrušil.

3. Žalovaní v 1. a 2. rade v odôvodnení odporu uviedli, že žalobca im nepožičal žiadne peniaze. Zmluvu so žalobcom podpísali u neho v kancelárii, nikto pri tom nebol, iba žalobca a žalovaní v 1. a 2. rade. Žalobca im sľúbil, že im pomôže vyplatiť dlhy a nepomohol. V zmluve je napísané, že im dáva peniaze, ale nič nedostali. Žalobca im zobral všetky dokumenty od rodinného domu a nechce im ich vrátiť pokiaľ mu nedajú peniaze. Sú obyčajní ľudia, ktorí sa týmto veciam nerozumejú. Dom im predali v dražbe a nechcú mať ďalšie problémy so žalobcom, ktorý im nič nedal a stále píše, že im dal peniaze, nechali sa oklamať. Sú ochotní žalobcovi dlh splácať v mesačných splátkach, ktoré určí súd. Neboli ani u žiadneho

notára ako je to napísané v žalobe. Žalobca im sľúbil, že čo im požičia tých 3.000,00 € tak ich dá na akcie a z toho im bude posilať každé 3 mesiace peniaze a z toho si splatia dlhy. Žalobcovi verili, no on ich dostal ešte do väčších problémov.

4. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o pôžičke zo dňa 17.5.2016, výsluchom žalovanej v 2. rade, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 18.12.2017 a zo dňa 28.9.2018, písomným vyjadrením žalovaných v 1. a 2. rade zo dňa 16.3.2018 ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento stav vecí:

5. Žalobca ako veriteľ a žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci uzavreli dňa 17.5.2016 písomne Zmluvu o pôžičke (ďalej len „Zmluva“). Predmetom pôžičky boli finančné prostriedky v sume 3.000,00 € v hotovosti. Žalobca pred podpisom Zmluvy odovzdal žalovaným v 1. a 2. rade v hotovosti sumu 3.000,00 €, prevzatie ktorej žalovaní v 1. a 2. rade potvrdili podpisom Zmluvy. Strany sa v Zmluve dohodli, že žalobca im požičiava peniaze na dobu 10 dní odo dňa podpisu Zmluvy a žalovaní sa zaviazali vrátiť žalobcovi peniaze najneskôr desiaty deň po podpise Zmluvy na účet žalobcu, čím sa bude pôžička považovať za riadne splatenú. Strany sa v Zmluve dohodli, že žalobca požičiava žalovaným peniaze bezúročne.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 18.12.2017 k odporu žalovaných v 1. a 2. rade uviedol, že žalobca v podstavení veriteľa a žalovaní ako dlžníci uzavreli dňa 17.5.2016 Zmluvu o pôžičke, v ktorej sa účastníci dohodli na zapožičaní sumy vo výške 3.000,00 € na súkromné účely žalovaných, bezúročne. Žalobca je prekvapený postupom žalovaných, ktorí vo svojom odpore zo dňa 7.6.2017 na jednej strane tvrdia, že žiadne peňažné prostriedky od žalobcu neprevzali a na druhej strane vyjadrujú ochotu pristúpiť k splácaniu požičanej sumy. Žalovaní sami tvrdia, že v období poskytnutia pôžičky žalobcom boli vo finančnej kríze, čo len potvrdzuje odôvodnenie a potrebu poskytnutej pôžičky žalovaným. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalovaných, že žalobca pri poskytnutí pôžičky konal účelovo a už vôbec nie s tým, že žalovaným nepožičal žiadnu sumu. Je nesporné, že v zmysle článku II. Zmluvy účastníci svojim podpisom potvrdili prevzatie požičanej sumy uvedenej v článku I. Zmluvy. Rovnako je nesporné, že Zmluva bola uzavretá slobodne a vážne, účastníci porozumeli obsahu Zmluvy, čo potvrdili svojim podpisom. Žalobca má preto v zmysle skutkových a právnych okolností prípadu za to, že tvrdenia žalovaných sú zmätočné a účelové.

7. Žalovaní v 1. a 2. rade vo vyjadrení zo dňa 16.3.2018 k vyjadreniu žalobcu k ich odporu uviedli tie isté skutočnosti ako v odpore zo dňa 7.6.2017.

8. Žalovaná v 2. rade vo svojej výpovedi uviedla, že o tom, že žalobca požičiava peniaze sa dozvedeli cez internet a prostredníctvom mailu sa s ním dohodli, že si pre peniaze prídu k nemu. Boli v núdzi, peniaze potrebovali. Zmluvu o pôžičke u žalobcu obidvaja s manželom riadne podpísali, i keď pri jej podpise im žalobca nedal žiadne peniaze. Tvrdil, že peniaze im dá až v auguste, pretože dovtedy dá peniaze na „nejaké akcie“ a čo sa zarobí, to im vždy raz za štvrt' roka alebo pol roka vyplatí. Takto mal manžel chodiť pre peniaze k žalobcovi. Žalobca im však nikdy žiadne peniaze nedal, má všetky ich doklady a tvrdí, že im ich vráti až dlh zaplatia. Pri podpisovaní Zmluvy o pôžičke okrem žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade nikto iný pri tom nebol. Trestné oznámenie na žalobcu nepodali. Žalovaní nemajú žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaná v 2. rade žiadala, aby súd žalovaným povolil splácať žalovanú sumu v splátkach, pretože jej manžel, teda žalovaný v 1. rade, je síce zamestnaný v spoločnosti W. M., avšak zarába len 530,00 € mesačne a zo mzdy mu zrážajú exekučné splátky vo výške 90,00 € mesačne a žalovaná v 2. rade je na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok spolu s prídavkami na dieťa v celkovej sume cca 224,00 € mesačne. Žalovaní majú jedno dieťa, a to maloletú G. V., nar. XX.X.XXXX. Žalovanú sumu môžu splácať maximálne po 50,00 € mesačne.

9. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

10. Podľa § 232 ods. 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

11. Súd z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. V konaní nebolo sporu o tom, že žalobca a žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli dňa 17.5.2016 písomne Zmluvu o pôžičke, v ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným v 1. a 2. rade finančné prostriedky vo výške 3.000,00 € v hotovosti. Žalovaná v 2. rade potvrdila, že spolu s manželom, teda žalovaným v 1. rade Zmluvu u žalobcu riadne podpísali. Sporným medzi stranami bolo odovzdanie predmetu pôžičky a splatnosť pôžičky. Žalobca tvrdil, že predmet pôžičky teda sumu 3.000,00 € odovzdal žalovaným v 1. a 2. rade pred podpisom Zmluvy a žalovaní v 1. a 2. rade sa zaviazali požičané peniaze vrátiť najneskôr desiaty deň po podpise Zmluvy, teda najneskôr dňa 27.5.2016. Svoje tvrdenia preukázal súdu obsahom Zmluvy o pôžičke zo dňa 17.5.2016, ktorej podpísanie žalovaní potvrdili. Naopak žalovaní v 1. a 2. rade popreli prevzatie sumy 3.000,00 € v hotovosti a tvrdili, že žiadne peniaze od žalobcu nikdy neprevzali, žalobca mal s peniazmi obchodovať a zisk žalovaným raz za štvrt' roka alebo pol roka vyplácať. K splatnosti pôžičky sa žalovaní vôbec nevyjadrili a svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázali. V sporovom konaní je povinnosťou strany predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s cieľom unesenia dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno na nej spočíva, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je strana, ktorá nesplnila svoju dôkaznú povinnosť. Vychádzajúc z uvedeného súd uzavrel, že žalovaní v 1. a 2. rade v spore neuniesli dôkazné bremeno a ich obrana bola len účelová, s cieľom oddialiť pre nich nepriaznivé rozhodnutie vo veci. Súd mal preukázané, že žalobca požičal žalovaným v 1. a 2. rade sumu 3.000,00 € v hotovosti pred podpisom Zmluvy, pričom podpisom Zmluvy žalovaní v 1. a 2. rade prevzatie finančných prostriedkov potvrdili a žalovaní svoju povinnosť vrátiť predmet pôžičky žalobcovi, teda sumu 3.000,00 € do 27.5.2016 porušili. Súd prejednávajúc vec sporovú, v ktorej bolo povinnosťou strán nielen tvrdiť určité právne skutočnosti, ale tieto v konaní aj preukázať, nemal preukázané, že by žalovaní v 1. a 2. rade vrátili žalobcovi poskytnutú pôžičku, a preto uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 3.000,00 €, ktorú im v zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 CSP povolil splácať v splátkach po 60,00 € mesačne, splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, do zaplatenia, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

12. Podľa § 517 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

13. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

15. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaných ako dlžníkov, popri plnení, aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Súd dospel k záveru, že žalobca žiada oprávnené aj úroky z omeškania, a preto zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. úroky z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, a to vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.000,00 € od 28.5.2016 do zaplatenia, nakoľko v zmysle Zmluvy mali žalovaní v 1. a 2. rade sumu 3.000,00 € vrátiť žalobcovi najneskôr do 27.5.2016, čo však neurobili, takže dňom 28.5.2016 sa dostali s plnením evidentne do omeškania.

17. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

20. Súd rozhodne o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Senica, v 3 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku.